



1913 m. pastatyta eklektinio neorenesanso stiliaus Seredžiaus bažnyčia

(Atkelta iš 4 p.)

graži net ir ankstyvą pavasarį, net kai rytmečio rūkas apylinkes dengia. Norėdami apžvelgti jas iš paukščio skrydžio, pakylame ant Seredžiaus piliakalnio. Kad ir rūkas, nesunkiai pačioje Nemuno pakrantėje įžiūrime buvusias Palocėlių piliakalnio kalveles, ir palei greitkelį išsistačiusi gyvenvietė iš čia – kaip ant delno, kaip ir pats Nemunas, vis dar kiek patvinęs, bet diena iš dienos vis labiau atslūgstantis ir paliekantis pakrantėje buvusių ledo



Tiltas prie Seredžiaus



Paminklas Seredžiuje

lyčių išguldytus krūmus.

Seredžiaus kalvos ne tik vasarą, bet ir šiuo metu – nepakartojamo grožio ir neblogai prižiūrimi. Visa, kas reikalinga turistui, čia taip pat rasi: visur rodyklės, informaciniai stendai, laipteliai, kuriais gali pasiekti Seredžiaus piliakalnio ir kitų kalvų viršūnes. Gėriesi šių apylinkių karštovaizdžiu ir džiaugiesi, kad esi čia, šiandien ir kad turi galimybę bent dalelę čionykščio gyvenimo užfiksuoti fotoaparatu, ir tą eklektinio stiliaus bažnyčią, ir dailius šio miestelio darbus bei tvarkingų žmonių namelius, ir tas šių apylinkių kalvas, kurių dar nespėjo uždengti didžioji pavasario žaluma.

Prieš paliekant šį miestelį, žvilgtelėkime į skaičius ir faktus, kurie primena šio miestelio istoriją ir žmones, kurie labiausiai šį kraštą garsina.

Šiandien Seredžius – to paties pavadinimo seniūnijos centrinė gyvenvietė, miestelis prie Nemuno ir Dubysos santakos.

Anot legendų, I a. Romos kunigaikštis Palemonas, norėdamas atsikratyti savo persekiotojų, atplaukė į Baltijos jūrą, vėliau Kuršių mariomis pasiekė Nemuną, juo keliavo iki Dubysos žiočių, kartu su savo bičiuliais apsistojo gražioje ažuolų giraitė-

je, kuri augo ant Seredžiaus piliakalnio. Ši vieta vėliau buvusi pavadinta Palemono kalnu. Jis labai gražus, matomas iš daugelio vietų.

Spėjama, kad ant Seredžiaus (Palemono) piliakalnio karų su kryžiuočiais metais (nuo 1293 m.) stovėjo Pieštėvės pilis, kuria lietuviai naudojosi iki 1363 m., kai buvo sudeginta. Ji vėliau nebebuvo atstatyta.

Kita vieta, žyminti kovų su kryžiuočiais laikus, yra Palocėlių piliavietė kur iki mūsų dienų išliko dvi kalvelės, vadinamos Palocėliais. Anksčiau čia būta didelės tvirtovės.

Nemuno dešiniojo kranto aukštumos šlaite, apie 1 km nuo kelio Kaunas–Jurbarkas, 1,2 km į vakarus nuo Belvederio dvaro rūmų yra išlikę buvusių Belvederio gynybinių įtvirtinimų liekanų. Ši vietovė vadinama Šančiumi.

Seredžiaus miestelis išaugo XV a. pr., po kryžiuočių sutriuškini- mo 1410 m. įvykusiame Žalgirio mūšyje.

XVI a. rašytiniuose šaltiniuose pradedamas minėti Seredžiaus vardas.

XIX a. netoli Seredžiaus pastatyti Belvederio rūmai, kuriuos apjuosė parkas. Prie rūmų nuo Nemuno pusės galima pakilti ne tik važiuojant keliu, bet ir į rūmų aikštelę vedančiais laiptais, kur yra 365 pakopos.

Seredžiaus miestelis labiausiai išaugo XX a. I pusėje, Lietuvą paskelbus Nepriklausomybės valstybe. Tada ši gyvenvietė tapo valsčiaus centru.

Seredžiuje vargonininku yra dirbęs kompozitorius ir vargonininkas Stasys Šimkus.

Šiuo metu Seredžiuje yra apie 700 gyventojų.

1913 m. pastatyta eklektinio renesanso stiliaus Seredžiaus bažnyčia.

Paliekame Seredžių. Na o jei Tau, gerbiamas skaitytojui, teks kada pro Seredžių važiuoti, būtiniausiai sustok. Sustok ir užlipk ant Seredžiaus piliakalnio (Palemono kalno), pasigrožėk šių apylinkių vaizdais, aplankyk 1913 m. statytą Seredžiaus šv. Jono Krikštytojo bažnyčią, Palocėlių piliavietę, kur yra stovėjusi kryžiuočių pilis, Belvederio gynybinis įtvirtinimas (Šančių), VII a. kapinyną. Na o tada siūlytume pasukti toliau Nemuno pakrante, limk Veliuonos, vieno gražiausio ir geriausiai tvarkomo miestelio ne tik panemunėje, bet ir visoje Lietuvoje.



Antrojo pasaulinio karo aukų ir Seredžiaus miestelio gyventojų kapines ženklina paminklai



Palocėlių piliakalnio kalvos